

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vico delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000

Letna inozemstvo . . . » 15.000

Letna inozemstvo, USA dol. . . 18

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 19 (1552)

Gorica - četrtek, 10. maja 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Združena Evropa: pot do skupne rasti

Objavljamo povzetek pisma predsednikov 14 škofovskih konferenc, ki pripadajo devetim državam Evropske gospodarske skupnosti in so ga izdali v zvezi z letošnjimi volitvami za evropski parlament.

SOLIDARNOST Z VSEMI LJUDSTVI

Ustanovitev Evrope devetih držav — in morda kmalu dvanajstih — ne sme biti sama sebi namen. Združena Evropa se ne sme zapreti v lastne meje. Le kako bi se imeli graditi skupnosti, v kateri bi se imeli dobro, pa bi istočasno pozabili ostalo Evropo in ostali svet? Menimo, da nosimo Evropejci skupno odgovornost do ostalih celin in zlasti do dežel Tretjega sveta. Z njimi moramo ravnati kot s sebi enakimi, ne pa kot z varovanci ali celo kot izkoriščanimi. Ne moremo se umakniti pred zahtevami skupne solidarnosti. Ko je velik del človeštva podhranjen in celo umira od lakote, ni mar sramotno, da industrializirane dežele živijo v obilju?

Evropa more nuditi priložnost gospodarskega, kulturnega in duhovnega napredka za vse. Se nam zvenijo v ušesih besede sedanjega papeža Janeza Pavla II. 22. oktobra lani, ko je dejal: »Odpri meje držav, gospodarskih in političnih sistemov, nezmerne področja kulture, civilizacije, razvoja! Ne imejte strahu!« Besede, ki veljajo tudi za združeno Evropo.

NAMEN ZDRUŽENE EVROPE

Kaj je bil globoki nagib za povezavo devetih evropskih držav v eno skupnost? Morda nadaljevati s povojno spravo med narodi, ki še vedno ni dovoljno uresničena? Morda ustvariti pogoje za mirno sožitje znotraj evropske skupnosti ali pospeševati boljše kulturno in gospodarsko izmenjavo med posameznimi deželami?

Vse to je hvalevredno, a ni zadosti. Nikdar se ne sme pozabiti, da ima človek bolj globoke težnje po celotni rasti svoje osebnosti. Ustvarjen po božji dobroti nosi v sebi duhovne vrednote. Prav te so pri pomogle k naši civilizaciji. Potrebovala jih bo tudi jutrišnja Evropa, kajti brez njih družba ne more biti v polni meri srečna. Ne moremo se zadovoljiti z Evropo, ki bi slonela zgolj na gospodarskih in političnih interesih njenih članov.

Brez duha odprtosti in bratstva, brez spoštovanja in sprejemanja drugih v njih lastnem mišljenju, čutenju in delovanju do združene Evrope ne bo nikdar prišlo. Brez iskrene volje druge priznati in z drugimi sodelovati, kar nujno nosi s seboj odpoved, žrtve, spremembo mišljenja, ni resnične svobode božjih otrok.

POZITIVNI IN NEGATIVNI VIDIKI RAZLIČNOSTI

Znotraj skupnosti devetih držav najdemo marsikaj različnega, ki je lahko pozitivno kot negativno. Pozitivna je tista različenost, ki dopolnjuje in bogati drugi narod v zvezi s človeškimi, moralnimi, kulturnimi in verskimi vrednotami. Negativna pa je različenost, ki prihaja do izraza v različni ravni življenja raznih dežel in družbenih plasti. V tem oziru je treba pospeševati konkretno solidarnost med bogatimi in siromašnimi. Evangelij nas neprestano poziva k delitvi dobrin z bližnjim.

Gospodarska kriza, ki jo doživljamo z vsemi njenimi posledicami, zlasti na področju brezposelnosti, nas poziva, da znova preverimo način zahodnega življenja. Nujno bo treba uvesti več skromnosti v našo potrošniško družbo. Če se množijo oporekanje zoper to družbo, je to v skladu z duhom evangelija, ki teži za preprostim življenjem.

ČLOVEKOVE PRAVICE

Ni moč govoriti o združenju Evrope, če se ne dela tudi za človekove pravice in se ne pokaže zanimanja, koliko se spoštujejo v deželah skupnosti in koliko se jih poskuša uveljaviti po vsem svetu. Človek ima namreč osnovne pravice in ki so neodtujljive ter je nanje opozoril tudi Janez Pavel II. v svoji okrožnici »Redemptor hominis«.

Te so pravica do življenja, pravice otroka pred rojstvom in po njem, pravice žene, družine, delavcev, zlasti onih, ki so v tujini, pravice beguncev. Mnogo naporov bo še potrebnih, da bo človek mogel živeti dostojanstveno življenje.

V novi združeni Evropi bodo te osnovne vrednote spoštovane? Upajmo da bodo. Uresničitev tega upanja zavisí v mnogočem od mož in žena, ki bodo izvoljeni v evropski parlament. V času, ko se premmoge osebe sprašujejo o smislu svojega bivanja in tipaje iščejo luč upanja, mora kristjan, odrešen po Jezusu Kristusu in namenjen za slavo vstajenja skupno pomagati graditi boljšo Evropo. Zato naj se vsak katoličan zave pomembnosti volitev za evropski parlament, se čuti soodgovoren in sodeluje kot kristjan pri reševanju evropskih problemov. Obenem naj se mnogo moli, da Bog razsvetli novi evropski parlament.

Novice iz Ugande

Uganda je v Afriki tista dežela, ki je najbolj katoliška ali bolje rečeno, ki ima procentualno s številom prebivalstva največ katoličanov. Pod Aminovim režimom so bili katoličani izpostavljeni poniževanju in tudi pravemu preganjanju.

Ob padcu Aminovega režima so časopisi mnogo pisali o nevarnosti za veliko število italijanskih misijonarjev. Sedaj pa prihajajo pomirjevalne vesti, da so vsi misijonarji ostali na svojih mestih, to je 450 misijonarjev. V Milan se je vrnilo le pet laičnih misijonarjev. Razne misijske postaje so Aminove tolpe izropale. Življenje pa sta izgubila dva misijonarja.

V Ugandi delujejo predvsem misijonarji italijanske misijske družbe, ki ima svoj sedež v Veroni in jo poznamo pod imenom kombonijanci. Upravljajo štiri škofije, ki štejejo skupno 1.151.000 vernikov, vseh prebivalcev pa je še enkrat toliko. Zelo se trudijo za vzgojo domačih duhovnikov. Njih število počasi, vendar vztrajno raste.

Italijanski dnevnik iz Trsta je prinesel pretekli teden precej alarmantne vesti glede usode tamkajšnjih italijanskih misijonarjev in zdravniškega osebja dveh bolnišnic, v katerih deluje skupina italijanskih zdravnikov in bolničarjev, med njimi tudi Slovenec dr. Bernard Špacapan iz Gorice. Kasneje pa je isti časopis poročal, da se je iz Morota v Ugandi vrnil v Kenijo poseben funkcionar italijanskega zunanjegega ministrstva ter sporočil, da se italijanskim zdravnikom in bolničarjem na tistem področju ni zgodilo nič hudega. To je potrdil tudi organizacijski center CUAM, ki ima na skrbi to zdravniško osebje.

■ V bivši angleški koloniji Rodeziji, ki se je pred 15 leti ločila od Vel. Britanije in z namenom, da zavaruje privilegije bele manjšine (250.000 oseb) razglasila enostransko neodvisnost, so te dni objavili rezultat volitev za novi parlament, v katerem bodo imeli črnci večino. Največ sedežev med črnimi strankami je prejel Združeni narodni afriški svet, ki ga vodi metodistični škof Abel Muzorewa. Zagotovil si je od 72 kar 52 sedežev; stranka Narodna afriška zveza Zimbabwe (domačinsko ime za Rodezijo) je dobila 12 sedežev, federalna stranka pa devet. Muzorewa, ki je svoje študije dovršil v ZDA, bo postal ta mesec ministrijski predsednik in bo tako nasledil dosedanjega predsednika belca Iana Smitha, ki ima 28 sedežev. Čakata ga zlasti dve težki nalogi: doseči mednarodno priznanje ter zlomiti moč gverilci, ki ima svoja oporišča v Zambiji in Mozambiku. Oba gverilška voditelja Nkomo in Mugabe sta že izjavila, da volitev ne priznavata, da je Muzorewa izdajalec, ki ga je treba likvidirati in da se bo gverilski boj nadaljeval do zmage nad belci. Ti bodo tudi še prihodnjih deset let imeli v svojih rokah ključna mesta kot so policija, vojska in sodstvo ter četrtino vseh ministrstev.

Slovenska manjšina in volitve

Pred nami je sedaj kratek, a zgoščen čas trdega dela in težkih ter nelahkih nalog. Volivno obdobje namreč zahteva naglih in odgovornih korakov. Take so bile tudi odločitve, ki jih je morala Slovenska skupnost podvzeti v zadnjem času v zvezi z volivnimi akcijami in pripravami.

Uradna poročila deželnih vodstvenih organov slovenske stranke so že utemeljila zadnje izbire SSK. Morda zato ne bo odveč, če se na tem mestu malo zaustavimo ob teh odločitvah in jih komentiramo. Mnenja smo, da mora naš človek jasno in dobro poznati vso politično stvarnost, ki je tem večjih morda nelahkim odločitvam botrovala.

Slovenska skupnost se bo morala 3. in 10. junija letos soočiti z dvema volivnima nastopoma. Prvi je za italijanski, drugi za evropski parlament. Obe izbiri sta pomembni in važni. Volitve v rimski parlament (poslansko zbornico in senat) so izredno važne, saj bodo odločile o nadaljnji državni politiki Italije za naslednjo mandatno dobo (če bo seveda prišla do svojega konca). Evropske volitve pa so prve te vrste in imajo zato svojo zgodovinsko vlogo. Pri obeh Slovenci v Italiji ne smemo biti odsotni. Naša aktivna prisotnost je namreč porok, da smo in hočemo tudi vnaprej biti subjekt, pravi nosilec in dejavnik našega narodno političnega dogajanja.

SLOVENCİ IN RIMSKI PARLAMENT

Zamejski Slovenci smo že vsa povojna leta odločno zagovarjali naš samostojni politični nastop. Zato smo vedno predstavljali svoje slovenske liste z lipovo vejico, najprej v okviru SDZ in zatem Slovenske skupnosti. To še posebej pri vseh upravnih in deželnih volitvah, kjer smo lahko izvolili svoje predstavnike. Pri zadnjih parlamentarnih volitvah leta 1976 smo se odločili, da predstavimo tudi svojo samostojno listo in tako je Slovenska skupnost nastopala prvič po celi naši deželi in še izven nje.

Na teh volitvah smo nabrali malo manj kot deset tisoč glasov in s tem dokazali, da smo znali v glavnem ohraniti naše volivce, tudi če smo morda šli v boj brez upa zmage (neposredne izvolitve svojih parlamentarcev namreč). Zmaga pa je bila

moralna in programska, kar se je odlično obrestovalo na lanskih deželnih in upravnih volitvah.

Kaj pa letos? Slovenska stranka je že sprejela svoje sklepe in odločitve; roki za vložitev list so že potekli. SSK tu ni držala križem rok. Po treznem in modrem premisleku se je odločila, da za volitve v rimski parlament nastopi skupno z drugo najbližjo manjšinsko politično formacijo, s Furlanskim gibanjem (Movimento Friuli).

Ta sklep se predvsem lepo sklada z vso dosedanjio politiko naše stranke, ki že dolga leta teži za čim tesnejšo povezavo med različnimi narodnimi skupnostmi v Italiji, posebej v alpskem loku. Zato je SSK sklenila predstaviti s FG (MF) skupen volivni znak, ki bi strnil tako furlansko deželo kot slovensko lipo. Organi notranjega ministrstva pa tega skupnega znaka niso sprejeli in tako SSK ni preostalo drugega, kot da hitro podvzame druge korake. Odločila se je za sprejem volivnega simbola Furlanskega gibanja, ki pa v našem primeru pomeni tudi znak Slovenske skupnosti. Zato SSK pričakuje, da bodo naši zavedni slovenski ljudje to izbiro razumeli in tudi na volitvah enoglasno podprli.

Slovenska skupnost je na tej skupni listi dejavno prisotna s svojimi kandidati. To je živo jamstvo, da gre za resno in daljnovidno potezo, saj poleg drugega tudi obstoji stvarna možnost izvolitve lastnega parlamentarca te slovensko-furlanske koalicije. Furlanski ali slovenski parlamentarec bi tu pomenil zgodovinski prelom v političnem življenju naše dežele in sploh naše politične tradicije.

To bi bil obenem najlepši odgovor protimanjšinski politiki vseh velikih vsedržavnih strank, ki jim ni za resnične koristi manjšine, pač pa le za trenutne volivne interese. Zato, če bomo strnjeno glasovali za to skupno manjšinsko listo, uspeh gotovo ne bo izostal. Slovenski oz. furlanski glas se bo lahko samostojno razlegal tudi raz tribuno italijanskega parlamenta!

SLOVENCİ IN EVROPSKI PARLAMENT

Gotovo so našim bralcem že dobro znane rešitve in sklepi v zvezi s skupno manjšinsko listo za parlament v Strasburgu. Slovenska prisotnost je tu tudi aktivna

in odločilna. Srečno je prišla v pristan velika manjšinska volivna skupna operacija od Alp do Sicilije. Pod volivnim simbolom edine stranke, ki lahko brez podpisov predstavi svojo listo po celi državi, namreč Union Valdôtaine, so se združile stranke Slovencev, Furlanov, Okcitanecv, Tirolcev, Ladincev in pripadnikov etničnih skupnosti iz Veneta, Piemonta, Sicilije, Sardinije. V tej mogočni fronti se enakovredno predstavlja tudi Slovenska skupnost, ki bo imela svoje kandidate v našem volivnem okrožju (Furlanija-Juljska krajina, Veneto, Tridentisko-Julnska Tirolska, Emilia Romagna), v severno zahodnem okrožju (Piemont, Lombardija, Ligurija) ter v srednji Italiji (Lacij, Toskana, Umbrija, Marke). S tem bomo idealno in materialno prisotni po vsej državi in tako povsod ponesli glas naše narodne skupnosti.

Pri evropskih volitvah gre predvsem podčrtati veliko zmago SSK, ki je dosegla izključitev protislovenske Liste za Trst iz volivne koalicije. Lista se je namreč zadnje čase močno silila v ospredje in hotela kandidirati svojega voditelja, tržaškega župana in podžupanja. Vse njih jeremijade in navidezno lepe besede na račun Slovencev — ob dvanajsti uri! — pa niso mogle nikogar prepričati o kaki resnični dobri volji in naklonjenosti do osnovnih problemov Slovencev v Italiji. Melonarski župan je sedaj kandidat vsedržavne liberalne liste, kamor pravzaprav spada.

Zato nas je končni sklep stranke francoske manjšine Union Valdôtaine v prid Slovencev in Furlanov samo opogumil in nas prepričal o pravilnosti naše politične linije in o njeni doslednosti. Zmaga SSK je bila tu očitna in tega ji nihče ne sme in ne more osporavati.

NOVA OBLIKA VOLIVNEGA NASTOPA

Na glasovnici za evropske volitve 10. junija bo naš znak valdostanski lev, ki v tem okviru pomeni tudi našo slovensko lipo. Istotako bo na parlamentarnih volitvah zemljevid naše dežele s furlanskim napisom pomenil slovensko lipo.

Volivna znaka za oba nastopa sta sicer drugačna od dosedanjega. To pa je la znanji videz. V resnici nam pomenita oba (furlanski za parlamentarne in valdostanski za evropske volitve) pravo in pristno hotenje Slovenske skupnosti, da se v sedaj edino možni povezavi z drugimi manjšinskimi strankami predstavi našim volivcem in jih vabi, da oddajo svoj glas za pravo manjšinsko skupnost. To nikakor ne pomeni vstopanja ali vtapljanja v kakih italijanskih strankah, pač pa pravo enakovredno nastopanje z lastnimi kandidati in lastnim programom tako za parlament v Rimu kot v Strasburgu!

Prepričani smo, da je izbira Slovenske skupnosti v tem trenutku najboljša in najbolj stvarna. Na slovenskih volivcih je sedaj, da jo podprejo in s tem potrdijo vedno veljavno politiko samostojnega nastopa manjšine.

Kandidati Slovenske skupnosti za evropske in parlamentarne volitve

SSK predstavljajo na listi Union Valdôtaine za evropske volitve naslednji kandidati: severovzhodno okrožje (Furlanija-Juljska krajina, Veneto, Tridentinska, Juž. Tirolska, Emilia Romagna): Drago Štoka, Andrej Bratuž; severozahodno okrožje (Lombardija, Piemont, Ligurija): Marija Ferletič; center (Lacij, Toskana, Umbrija, Marke): Zorko Harej.

Na listi FG (MF) za rimski parlament so kandidati SSK: Trst (poslanska zbornica): Antek Terčon, Aleš Lokar, Aioziji Tul (v Trstu kandidira tudi predsednik FG Jus). Senat: Zorko Harej, Rafko Dolhar.

Gorica (poslanska zbornica): Marija Ferletič, Gradimir Gradnik; (senat): Andrej Bratuž.

Tabor zamejske mladine

V organizaciji Mladinske sekcije SSK Gorica se je v soboto 5. in v nedeljo 6. maja vršil v Katoliškem domu tabor zamejske mladine, ob sodelovanju mladine s Koroške, Tržaške in Gorške.

V soboto 5. maja je bila na sporedu okrogla miza o problematiki slovenske manjšine v zamejstvu. Prisotni so bili predstavniki Občinske konference ZSMS Nova Gorica, Mladinski odbor SKGZ, Mladinska komisija SK Trst, Koroška dijaška zveza, SMReKK, SGS, številni predstavniki SSK, predsednik SSO, SKK Trst, SKPD »F.B. Sedej« iz Steverjana, SKD »Hrast« iz Doberdoba, predstavniki družva »Naše vasi« iz Tipane in seveda veliko mladine.

Uvodna poročila so imeli za Gorico Ileana Sirk, za Trst Ivo Jevnikar, za Koroško Filip Warasch. Debata je predvsem obravnavala problem samostojnega političnega nastopanja Slovencev, zlasti z ozirom na zadnje povezave SSK z drugimi manjšinami za evropske in politične volitve.

Po okrogli mizi bi moral biti na sporedu taborni ogenj, ki pa zaradi prevelikega mraza ni uspel kot je bilo pričakovati. Se pravi, da je ogenj bil, program pa je bil znatno okrnjen prav zaradi omenjene vremenske neprilike.

V nedeljo 6. maja dopoldne so bile na sporedu finalne tekme turnirja v odbojki za mešane ekipe, ki se je odvijal že ves teden poprej. Na tem turnirju je prvo mesto zaslužno osvojila ekipa z Vrha,

drugo mesto je pripadlo Jamljam, tretje Peči, četrto Standrežu.

Popoldne ob 15. uri pa je bila na programu kulturna prireditve, z nastopom mešanega zbora iz Stmavra, literarne skupine iz Trsta, folklorne skupine iz Dobrle vasi ter koroškega glasbenega ansambla, moškega zbora »Mirko Filej«, otroškega zbora iz Steverjana, mešanega zbora »Lojze Bratuž« ter Mladinske sekcije SSK z recitacijo. Slavnostni govor je imel deželni poslanec Drago Štoka. Ves spored je lepo povezovala Milenka Rustja.

Sledil je ples na odprtem ob zvokih ansambla Supergroup iz Trsta. Za ostale pa je deloval pod vodstvom izkušenega Jožka Košiča dobro založen buffet z dobrotami na žaru.

Kljub mnogim pomanjkljivostim bi radi pohvalili mladino, da se ni ustrašila organizirati tako zahtevne prireditve, ki je terjala predvsem pripravo prostora okoli Katoliškega doma, ki nima ustreznih struktur za take prireditve. Mislimo, da so mladi na ta način pokazali, kako je treba čim boljše izrabiti prostore, ki jih imamo Slovenci sredi mesta.

Prihodnja številka našega lista bo izšla na 6 straneh, ker bo imela posebno prilogo, ki bo posvečena uspešnemu gostovanju igralske družine PD Štandrež in ansambla Lojzeta Hledeta med našimi rojaki v Sev. Ameriki. Poročilo bodo bogatile originalne fotografije s potovanja.

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Sv. oče Janez Pavel II. je izvršil več imenovanj. Tako je na mesto pok. kardinala Villota, ki je bil državni tajnik (zunanj minister) Vatikana, imenoval msgr. Agostina Casarolija, upravitelj premoženja Apostolskega sedeža pa je postal msgr. Giuseppe Caprio. Oba bosta postala kardinala ob prvem konzistoriju. Za kamerlenga je bil imenovan kardinal Paolo Bertoli, ki ima 71 let. Ta služba pride do izraza v primerih, ko je papež odsoten iz Rima in ob času po papeževi smrti.

■ Pri splošni avdienci v sredo 2. maja, ki jo je imel papež Janez Pavel II. na prostem na trgu sv. Petra, je 50.000 zbranim vernikom obširneje spregovoril v zvezi z mesecem majnikom o češenju Marije, božje Matere. Ob tej priložnosti je tudi napovedal svoje potovanje na Poljsko. »Če bo Bog dal — je dejal — bom 4. in 5. junija letos obiskal Marijino svetišče v Čestohovi in tam maševal.« Sv. oče bo odpotoval iz Rima 2. junija in šel najprej v Varšavo. Nato bo obiskal sedež prve škofije na Poljskem Gniezno. Po Čestohovi bo obiskal še svoj rojstni kraj Wadowice, nacistično uničevalno taborišče Auschwitz in Krakov.

■ V samem središču rimskega mesta, kjer ima na trgu Nicosia pokrajinski odbor DC svoj sedež, je skupina rdečih brigadistov izvedla bliskovit napad na ta sedež, onemogočila vse uslužbenke, se polastila raznih dokumentov in nastavila naboje, ki so kasneje eksplodirali. Ko je prišla policija na lice mesta, so se spopadli tudi z njo. Pri tem je bil en policijski podčastnik ubit, dva agenta težje ranjena. Brzostrelke so imele naboje sovjetske izdelave. Nekaj ur po napadu v Rimu so trije oboroženi pripadniki rdečih brigad, dve ženski in en moški, napadli izpostavo demokršćanske stranke v Turinu. V majhen prostor so zaprli 15 ljudi, ki so se trenutno tam mudili, zatem pa pobrali ves denar, kolikor so ga našli, in kartoteko. Stene so popisali s pozivi po uničenju DC ter napovedali razredni boj, ki naj bi se razvel po volitvah.

■ Na volitvah v Vel. Britaniji je konservativna stranka krepko nadvladala laburistično. Osvojila je 339 sedežev (do sedaj 276). Je to tudi velik uspeh voditeljice konservativcev Margaret Thatcher, ki je s tem postala ministrski predsednik, prvič kaka ženska v zgodovini Anglije. Laburisti so od 319 nazadovani na 268 sedežev, liberalci od 13 na 11, škotski nacionalisti od 11 na 2, valeski nacionalisti od 3 na 2. Predstavniki Ulstra (Sev. Irske) so ohranili 12 mest. Ker je za absolutno večino potrebnih 318 sedežev, bo nova vlada imela možnost ostati na oblasti vseh pet let.

■ Državnozbornske volitve v Avstriji preteklo nedeljo so bile pravo zmagovalne za socialistično stranko, ki je število svojih sedežev še povečala od 93 na 96 in seveda s tem še utrdila dosedanje absolutno ve-

čino. Razočarani so pristaši Ljudske stranke. Nazadovani so od 80 na 76 mest. Liberalna stranka, ki se uradno imenuje Avstrijska stranka svobode pa se je od 10 povzpela na 11 poslanskih sedežev.

■ V spopadu s policijo je bila ubita v Nürnbergu nemška teroristka Elisabeth von Dyck. Stara je bila 28 let. Bila je na seznamu šestih najbolj iskanih članov frakcije Rdeče armade. Sodelovala naj bi pri ugrabitvi in umoru znanega nemškega veleindustrija Schleyerja.

■ Neznani teroristi, ki pripadajo tajni organizaciji »Forga«, so v iranski prestolnici Teheranu ubili ayatolaha Motaharija, ki je bil član tajnega iranskega revolucionarnega sveta. Nekateri trdijo, da je bil celo predsednik tega sveta, ki ima v rokah vso oblast. Po zmagi islamske revolucije v Iranu so revolucionarni odbori obsodili na smrt in usmrtili že 238 oseb.

UTRIP CERKVE

Sv. oče maševal v hrvaškem jeziku

Hrvatje obhajajo letos 11 stoletij nepretrgane povezanosti z Apostolskim sedežem. Prve dni maja so hrvaški škofje organizirali veliko romanje v Rim, ki se ga je udeležilo nad 5.000 romarjev. Sv. oče je zanje maševal v hrvaškem jeziku in tudi govoril v hrvaškem jeziku, kar je na romarje napravilo velik vtis. Priporočal jim je zvestobo Cerkvi.

● Sv. oče Janez Pavel II. je za god kardinala Jožefa Slipyja poslal temu osebno pismo, v katerem daje priznanje vsemu ukrajinskemu narodu. Ta se bo leta 1988 spominjal tisočletnice svojega pokristjanjenja. V zgodovini ukrajinskega ljudstva je bilo veliko trpljenja, zlasti zaradi zvestobe narodni istovetnosti in prizadevanj za združitev z Rimom.

● V Sarajevu je v starosti 94 let umrl 18. aprila bivši sarajevski nadškof in metropolit dr. Marko Alaupović. Leta 1945, ko je nadškof Ivan Sarić odšel z mnogimi Hrvati v tujino, je ostala škofija nezasedena pet let. Pri starosti 65 let je postal 1950 novi nadškof dotedanji generalni vikar Alaupović. Leta 1968 se je umaknil pri 83 letih z vodstva škofije, a je svojega naslednika Smiljana Čekada preživel za tri leta.

● Angleški škofje so pozvali svoje vernike, naj se udeležijo volitev v evropski parlament, ki bodo 10. junija. »Ne smemo več misliti — pravijo škofje — samo na svojo deželo. Naša odgovornost se zdaj razteza tudi na Evropo. Od volivcev je odvisno, kakšna bo Evropa v prihodnosti. Zavedati se moramo, da je krščanska vera s svojimi vrednotami in ideali v preteklosti ustvarila to, kar se imenuje evropska kultura. Te vrednote in ideale je treba braniti!«

trn v peti. Ukve je treba »kaznovati« za njih upor, za njih vztrajanje v domači govorici. Ta govorica pomeni nevarnost za Kanalsko dolino. Ostala je tudi po izselitvi nemško govorečih (Pontabelj, Naborjet, Trbiž), v skladu s sporazumom med Hitlerjem in Mussolinijem o vrnitvi nemških ljudi v »Reich«, dasi se je izselilo tudi slovensko prebivalstvo iz Djepalje vasi. Oveče vasi in drugih krajev.

Da je ta domneva upravičena, nam priča tudi napad na Ukovoško planino. Ustanovili naj bi »zadruge«, ki bi odkupila planinski svet od lastnikov in izgradila na planini turistične naprave. Tako naj bi uničili enega najlepših domačih kulturnih spomenikov za dvomljiv turistični razvoj. Od tega »razvoja« naj bi se okoristili tujci, domačini pa ne bi imeli koristi oziroma, nasprotno njim bi bili v podrejenem položaju.

Podobne špekulacije so se že zgodile drugod. Tako z dolino Fassa v Dolomitih, idiličnim krajem, demokršćanski prvaki s Tridentinskega so sodelovali pri nakupu površin, travnikov, pašnikov in gozdov po 1000, 2000 ali 3000 lir za kvadratni meter. Imeniten posel, saj je bil svet vreden desetkrat toliko. Poročilo o tem je bilo objavljeno v reviji »Osservatore Politico« 17. okt. lani. Izdajatelj revije je bil Mino Pecorelli, odvetnik, ki so ga nedavno umorili iz zasede.

Kdo jamči, da tudi v primeru ukovških planin ne gre za špekulacijo? Se bolj pa za to, da se uniči še zadnji preostanek domače kmečke dejavnosti in kulture, podobno kot so skoraj že docela uničili tržaški Kras?

S TRŽAŠKEGA

Praznik tržaških skavtov

V nedeljo 29. aprila so imeli tržaški skavti in skavtinje svoj vsakoletni praznik zavetnika sv. Jurija — jurjevanje.

Za letošnje praznovanje so skavti izbrali travnik blizu Trebč. Nad 140 se jih je zbralo pri jutranji sv. maši, ki jo je daroval duhovni vodja skavtinj Tone Bedenčič. Takoj nato so sledili obredi obljub. Med izvidnike in vodnice, to je v srednjo starostno vejo organizacije, je stopilo 11 deklic in 20 fantkov. Med njimi je bilo precej bivših volčičev in veveric, to je članov mlajše veje, kar je razveseljivo, ker so tako deležni popolne skavtske vzgoje.

Priložnostni govor je imela prva glavna voditeljica tržaških skavtinj Vera Lozej, ki je prav na jurjevanju pred 20 leti z manjšo skupino novink obljubila in tako postala članica prvega jedra ženske veje slovenskega skavtstva v zamejstvu.

Kljub vremenu, ki je ves čas kazalo slabo, a je brez dežja zdržalo do konca srečanja, so se po malici vsi udeleženci porazdelili v skupinice, ki so se udeležile daljšega orientacijskega pohoda po okoliških kraških gmajnah, dolinicah in zaselkih.

Srečanje se je končalo okoli simboličnega tabornega ognja, kjer so posamezne skupine s prizorčki in pesmijo zabavale preko 200 skavtov in skavtinj, staršev in prijateljev.

Dvajsetletnica tržaških skavtinj, poleg nje pa petnajsetletnica goriških skavtov in spet dvajsetletnica koroških skavtov — te lepe obletnice so dale pobudo za 2. slovenski zamejski jamboree, za skupni poletni tabor skavtov in skavtinj iz treh pokrajin, ki bo od 25. julija do 5. avgusta v Logu pod Mangartom. To bo gotovo mladinski dogodek za našo skupnost.

PAZNOVANJE

bl. Leopolda Mandića pri Domju
bo v nedeljo 13. maja

Spored službe božje: ob 9.30 redna nedeljska maša; ob 16. uri vzhodna liturgija.

Trst gre k papežu

Doslej je nad tisoč Tržčanov vpisanih za skupno romanje v Rim, ki se bo vršilo v septembru; v tem številu je okrog 300 tržaških Slovencev. Med italijanskimi romarji bo velika skupina mladih pevcev (Pueri cantores) iz župnije sv. Ivana. To je mladinski zbor, ki ga vodi dirigent Hribar.

Naj še omenimo, da tržaški salezijanci pripravljajo že drugo skupino mašnih strežnikov za romanje v Rim. Okrog prvega maja so organizirali prvo skupino in sedaj obenem z nami v septembru peljejo v Rim drugo skupino. Ob tem zapišemo željo, da bi šlo z nami v Rim tudi nekaj večjih naših šolarjev, dijakov, predvsem pa mašnih strežnikov.

Kratko zapišemo in obljublamo, da bo naše potovanje v Rim v redu organizirano, čeprav je to vse nekaj drugega kakor enodnevni izlet v svetišče nad Verono. Moramo pa iz tehničnih razlogov vpisovanje zaključiti 15. maja.

Zahvala iz Vatikana

Salezijanci v Marjanišču na Opčinah so poslali pred časom sv. očetu Janezu Pavlu II. knjižico »Peter s Poljske«. Sedaj je državno tajništvo odgovorilo, da je sv. oče z veseljem knjižico sprejel in pošilja salezijanski skupnosti na Opčinah svoj apostolski blagoslov.

Pismo v latinščini je bilo poslano po tržaškem škofu, ki v slovenskem jeziku čestita salezijancem za to pobudo in lepi odgovor Apostolskega sedeža.

Boršt

Kot v preteklem letu bomo imeli tudi v letošnjem maju posebno prireditev, ki naj mladino in zlasti odrasle opozori na velike naloge, ki jih ima družina. Prireditve bo izvenela kot PRAZNIK DRUŽINE; to toliko bolj, ker v tem letu obhajajo po vsem kulturnem svetu tkm. Leto otroka.

Spored bo obsegal več prizorov, ki jih bodo izvedli otroci osnovne šole in nekaj tudi iz vrtca. Doraščajoči iz Krekovega doma bodo uprizorili igro »Svetilnik na razpotju«, ki jo je prav za proslavo letošnjega jubileja otroka pripravila Tončka Turk. O poslanstvu družine bo spregovoril škofov vikar dr. L. Škerl. Važnost tega praznika bo povzdignil naš cerkveni zbor, ki bo zapel nekaj izbranih pesmi.

Zaradi drugih prireditev je bil nastop že dvakrat preložen in se tudi to pot more izvršiti le v *soboto zvečer, 12. maja ob 19.30*. Prireditve bo v dvorani pri seštrah.

NAJMOGOČNEJŠA PRIPROSNJICA PRI JEZUSU

Z Marijinim duhovnim materinstvom je povezana tudi njena vloga srednice in priprošnjice. V strogem pomenu besede je Kristus edini srednik med Bogom in ljudmi (1 Tim 2, 5). Kristusovemu sredništvu ni mogoče nič dodati in nič odvzeti. Pod Kristusom, v Kristusu, z njegovim dopuščanjem in po njegovi volji pa je v sedanjem redu božjega odrešitvenega načrta veliko srednikov, med katerimi je Marija najodličnejša. Nobena stvar se namreč ne more z učlovečeno Besedo in Odrešenikom postaviti v isto vrsto.

»Toda kakor so Kristusovega duhovništva na različne načine deležni tako služabniki svetišča kakor verno ljudstvo in kakor se ena sama božja dobrota v stvareh na različne načine stvarno razliva, tako tudi edino Kristusovo sredništvo ne izključuje, temveč prebuja v stvareh raznovrstno sodelovanje, prihajajoče iz edinega vira. Takšne podrejene Marijine naloge se Cerkev ne obotavlja odkrito priznavati, jo stalno doživlja in polaga vernikom na srce, naj se pod tem materinskim varstvom Srednika in odrešenika tesneje oklepajo« (C 62, 2, 3).

Resnica o občestvu svetnikov govori o življenjski povezavi vseh Kristusovih udov, naj so to blaženi v nebesih, duše v vicah ali verniki na zemlji. Zasluge enim morejo koristiti drugim, noben ud tega občestva ni izključen iz občestva dobrin. Marija je kot Kraljica nad vsemi, zato je tudi njena priprošnja najmočnejša.

Če prebiramo cerkveno zgodovino vseljone Cerkve ali posameznih katoliških narodov, če prebiramo življenjepis svetnikov iz katere koli dobe, če obiskujemo katoliške dežele ter se zanimamo za umetniške spomenike in slikah, kipih, arhitekturi, pesništvu, glasbi, nam ne bo težko ugotoviti, kako je pri vseh katoliških narodih Marija imela v verskem življenju izredno pomembno vlogo.

Tudi zgodovina našega ljudstva ni izjema. K Mariji se je verno ljudstvo zatekalo v stoletjih turških vpadov, ko je razsajala črna smrt, ko so deželo obiskovale druge nesreče, k Mariji so se verni ljudje vedno zatekali.

Kolikar o občestvu svetnikov govori o življenjski povezavi vseh Kristusovih udov, naj so to blaženi v nebesih, duše v vicah ali verniki na zemlji. Zasluge enim morejo koristiti drugim, noben ud tega občestva ni izključen iz občestva dobrin. Marija je kot Kraljica nad vsemi, zato je tudi njena priprošnja najmočnejša.

Državne volitve za poslansko zbornico in senat 3. in 4. junija terjajo od slovenske javnosti veliko pozornost iz sledečih razlogov:

1. SSK se je povezala z manjšinsko listo Furlanskega gibanja (Movimento Friuli). Povezava nudi konkretno možnost izvolitve slovenskega zastopnika v italijanski parlament. Enotni volivni znak z lipo pa je bil iz nasprotovanja v Rimu zavrnjen. Zato na junijskih volitvah ne bomo zasledili tradicionalnega znaka z lipovo vejico. To naj nikogar ne moti in ne straši! SSK nastopa zato pod sledečim znakom:

2. To pot so iz navedenih razlogov zelo važni PREFERENČNI GLASOVI zlasti v okrožju Gorica, Videm, Belluno, Pordenon, Zato ne bomo smeli oddati svojih glasovnic brez preferenc, katere bomo osredotočili na kandidate SSK. Ustrezna navodila bodo volivci dobili v prihodnjih številkah.

Tatovi na delu

Kdo ve, kako masno bero so si tatovi obetali, ko so si za obisk izbrali sedež Vincencijeve konference v ul. S. Nicolò v Trstu? No, tudi skromen znesek 100.000 lir, ki so jih izbrskali, jim je seveda prav prišel. Poseben užitek pa so morali imeti, da so vse papirje in razne dokumente razmetali po vseh prostorih, tako da so s tem povzročili še največ škoda in dela.

Božja previdnost pa je po dobrih ljudeh že naslednje dni ukradeni znesek ne samo nadomestila, ampak tudi presešla. Prejeli smo: za Vincencijevo konferenco Trst N. N. 100.000 in N. N. 10.000; za Vincencijevo konferenco v Barkovljah A. in N. Martelane 20.000 lir.

Literarne vaje št. 2

Kljub raznim težavam je mogla za veliko noč iziti 2. številka dijaškega lista »Literarne vaje«, ki je glasilo dijakov slovenskih srednjih šol na Tržaškem in Goriškem. Na 32 straneh se zvrstijo sestavki, ki so črtice, razmišljanja, potopisi in pesmi.

Največ piscev je s klasičnega liceja »F. Prešerna« iz Trsta: 7; s goriškega zavoda »Žiga Zois« 2, enako iz srednje šole »Srečo Kosovel« z Opčin dva ter še 2 pesmi, srednja šola »F. Erjavce« pa ima en pripevek. Osem dijakov in dijakinj srednje šole »S. Kosovel« je na podlagi skupinske raziskave objavilo sestavek o koroških Slovencih.

Kljub temu, da so »Literarne vaje« gla-

silo tudi slovenskih šol na Goriškem, ne najdemo tudi to pot nobenega prispevka iz Gorice. Ta je prispevala le 6 lesorezov, ki so jih izdelali dijaki in dijakinje srednje šole »Ivan Trinko«.

Iz lista, ki izhaja že 30. leto, ni razvidno, če bo do konca šolskega leta izšla še kaka številka. Seveda bi je bili veseli, vemo pa tudi, da so zlasti finančne zapreke zelo velike. Vsekakor pa nas pravkar izšla številka navdaja z upanjem, da dni »Literarnih vaj« še ni konec. - ej

Slovenci po svetu

Dva salezijanca — umrla

V Sev. Ameriki v bolnišnici blizu New Yorka je umrl dr. Franc Knific, znan pisatelj številnih knjižic, zaslužni profesor bogoslovja v Ljubljani, v Padovi in v Ameriki. Kot smo ob drugi priložnosti poročali, se je dr. Knific pred 18 leti na pole-denelem dvorišču težko ponesrečil, zgubil zavest in v takem stanju preživel celo vrsto let v bolnišnici. Pokopali so ga 25. aprila poleg dr. Blatnika v kraju Gosche, država New York.

V Ljubljani je skoro istočasno umrl 92-letni duhovnik Janko Valjavec, nekdanji urednik mesečnika »Mala Cvetka« in vse dolgo duhovniško življenje iskan spovednik. Izhajal je iz znane družine Valjavcev, ki je dala slovenski Cerkvi kar tri brate duhovnike.

PREMIKI V GORIŠKI CERKVI:

Slovenski verniki v goriški Cerkvi domačini in ne gostje ali tujci

CERKEV IN NARODNOST

Apostol Pavel je v pismu Galačanom (3, 26) zapisal: »Vsi ste po veri božji sinovi v Kristusu, kateri ste bili krščeni... Ni več Juda in ne Grka; ni več sužnja in ne svobodnega; ni več moškega in ne ženske, kajti vsi vi ste eno v Kristusu Jezusu.«

Drugi vatikanski cerkveni zbor je to resnico tako razvil: »Verniki... spadajo najprej k svojemu ljudstvu, v katerem so se rodili, z vzgojo so se začeli udeleževati njegovih kulturnih zakladov... pri njegovem napredku sodelujejo v lastnih naporih, njegova zapletena vprašanja občutijo kot svoja in si prizadevajo za njihovo rešitev; spadajo pa tudi h Kristusu, ker so se po veri in krstu v Cerkvi na novo rodili, da bi bili Kristusovi po novem življenju in delovanju... in da bi končno bil Bog vse v vsem... To novo življenje pa morajo izražati v okviru domače družbe in kulture, po izročilih svojega naroda. To kulturo morajo poznati, jo zdraviti in ohranjati ter razvijati... končno pa v Kristusu izpopolniti« (Misijoni 21). »Na binokostni dan se je Cerkve javno razodela, evangelij se je z oznanjevanjem začel širiti med narodi in naposled je bila nakazana združitev narodov v vesoljnosti ene vere po Cerkvi nove zaveze, ki govori v vseh jezikih, v ljubezni razume in obsega vse jezike« (Misijoni 4). In drugje poudarja: »Različnost v Cerkvi ne le da ne škoduje njeni edinosti, ampak jo še bolj razodeva« (Vzhodne Cerkve 2).

GORIŠKA CERKEV IN SLOVENC

V smislu teh na kratko povzetih resnic smo se slovenski duhovniki vedno prizadevali in si stalno prizadevamo, da bi slovenska skupnost človeško-narodno in versko živela in napredovala tudi v goriški Cerkvi. Koliko smo pod fašizmom morali zaradi tega pretrpeti, je le deloma zapisano v knjigi msgr. R. Klinca »Primorska duhovščina pod fašizmom«. Zavedamo se, da smo po vojni manjšina v goriški Cerkvi, a zahtevamo tudi v njej svoje narodne pravice, ki ne smejo biti odvisne od števila in to ne v civilnem in še manj v cerkvenem življenju. Vendar na drugi strani upoštevamo tudi dejstvo našega števila, a to ne pri določanju pravic, ampak da se bomo sami in ne po ukazu in omejitvi drugih znali primerno posluževati teh pravic po lastni presoji in po lastni uvidevnosti.

SADOVI PRIZADEVANJA

1. **Škofov vikar za Slovence.** Drugi vatikanski cerkveni zbor v Odloku o pastirski službi škofov pravi: »V škofijski kuriji ima prvo mesto služba generalnega vikarja. Kadar pa to zahteva pravilno vodstvo škofije, more škof imenovati enega ali več škofovih vikarjev, ki imajo po samem pravu na določenem delu škofije ali pri določenih vrstih opravil ali glede vernikov določenega obreda tisto oblast, ki jo obče pravo daje generalnemu vikarju« (Clen 27) in dodaja: »Ostane neokrnjena pravica škofa, da imenuje enega ali več generalnih vikarjev« (Ec. S. 14).

Da bi slovenski verniki bili in se čutili enakovredne in enakopravne z italijanskimi, smo si slovenski duhovniki prizadevali, da bi škof imenoval poleg generalnega vikarja, ki je za celo škofijo, posebnega generalnega vikarja za Slovence. V narodno mešanih škofijah po svetu so že dolgo leta nastavljeni taki generalni vikarji,

ki skrbijo za vernike svoje narodnosti. V Italiji je tako samo v škofiji Bocen-Briksen.

Po dolgih razpravah v duhovniškem svetu smo slovenski duhovniki sprejeli škofov predlog za imenovanje »škofovega vikarja za Slovence« za dobo treh let. Po tem času, če bi to soglasno želeli, bi nam bil dan »generalni vikar za Slovence«. Škofov odlok 31. avgusta 1978 določa: »Poleg generalnega vikarja je imenovan tudi škofov vikar za Slovence s pravnimi in pastoralnimi nalogami, ki jih priznava sedanja zakonodaja in nadškofov dekret imenovanja.«

Kakor generalnega vikarja tako je tudi škofovega vikarja škof imenoval na podlagi nakazanja, ki smo ga duhovniki cele škofije oziroma slovenski duhovniki izrazili v posebni anketi. Imenovan je bil tako msgr. dr. Oskar Simčič. Opremil so obema v pritličju škofije dve enaki sobi za urad, kjer bosta sprejemala stranke.

2. **Slovensko duhovniško področje.** Leta 1969 je bil v goriški škofiji ustanovljen »Duhovniški svet«, ki objema vse duhovnike in redovnike škofije, ki je bila razdeljena na šest področij. Slovenski duhovniki tvorimo peto področje. Nimamo sicer lastnega Slovenskega duhovniškega sveta, kakor ga imajo Italijani v škofiji Bocen-Briksen, a je delovanje škofijskega duhovniškega sveta po njegovi ustavi mogoče le ob navzočnosti predstavnikov vseh področij, kar nam nudi zagotovilo, da lahko uveljavimo svoje pravice in se ne sprejme noben predlog, ki bi bil nasproten slovenski skupnosti.

Škof je z odlokom pristal na našo prošnjo, da v Slovensko duhovniško področje spadajo ne samo duhovniki iz slovenskih župnij, ampak vsi slovenski duhovniki cele škofije.

Ker je bila dana možnost, kakor v tržiškem področju tako tudi našem, je predsednik duhovniškega področja istočasno tudi predsednik pastoralnega področja in to zaradi enotnosti delovanja obeh. Duhovniki slovenskega področja se redno sestajamo vsak mesec na svojih »konfe-

rencah« in duhovnih obnovah, poleg mesečnega študijskega dneva, ki je skupen z italijanskimi duhovniki.

3. **Slovensko pastoralno področje z dekanijskim svetom.** Zadnja leta smo si slovenski duhovniki prizadevali, da bi vsi Slovenci goriške škofije spadali v isto pastoralno področje-dekanijo, in to ne samo verniki slovenskih župnij. S škofovim odlokom 15. novembra 1978 »Pastoralna področja, župnije in središča medžupnijske službe« je bila škofija po nasvetu duhovnikov razdeljena na osem področij. Slovensko pastoralno področje zajema slovenske župnije ukinjenih dekanij Štandreža in Devina ter vse Slovence iz ostalih področij. Italijanski župniji, ki se nahajata v bivši devinski dekaniji — Borgo S. Mauro in Villaggio del pescatore — ter vsi Italijani devinske dekanije so priključeni tržiškemu pastoralnemu področju, Italijani štandreške dekanije pa goriškemu.

Težili smo na to, ker že nismo dosegli ločenega »Pastoralnega slovenskega škofijskega sveta«, kot so to dosegli Italijani v Bocnu-Briksnu, da bi ustanovili vsaj področni dekanijski svet, ki bi zajemal vse Slovence škofije, in to v smislu gornjega dekreta, ki pravi: »Vsako področje bo našlo primerne oblike notranje ureditve z ozirom na svoje posebne potrebe, da uredniški službe in pastoralne pobude in da pomaga predsedniku področja v izvrševanju njegovih nalog.«

S pristankom duhovniškega sveta in dekanov-predsednikov pastoralnih področij je škof dovolil tak svet, a le pod nazivom »Slovenski dekanijski svet«. Kako ga bomo poživeli, da bo dosegel svoj namen, bo odvisno le od nas, predvsem od laikov, ki bodo v njem v veliki večini.

(Nadaljevanje v prihodnji številki: 4. Slovenska župnija v Gorici. 5. Enakopravnost slovenskega jezika, ter zaključek: Domačini in ne gostje ali tujci v goriški Cerkvi.)

Marjan Komjanc, predsednik-dekan

Širite „Katoliški glas“

Začetek tržaške romarske procesije 25. aprila v svetišče Madonna della Corona. V nedeljo 27. maja pa bo na Veljni obletnica posvetitve Marijine cerkve na Krasu. Tržačani vabljeni! Pridite!

Nadškof
ALOJZ
MATIJA
ZORN

(4)

Na povabilo avstrijskih škofov, naj katoličani na bližnjih parlamentarnih volitvah (1897) dajo svoj glas osebam, ki »bodo znale pošteno delovati v verskem, socialnem in narodnem oziru«, so nacionalistični listi (Soča, Il Piccolo, Il Corriere, La Sentinella, Edinost) sramotili škofove, »La Sentinella« pa je objavljala »odprta pisma« na račun škofa Zorna.

Ker živijo v goriški nadškofiji ljudje različnih narodnosti (takrat Slovenci, Italijani, Furlani in Nemci), mora biti nadpastir zelo previden in politično občutljiv. Kar se tiče tega kočljivega vprašanja, se je Zorn izkazal nad vse pravičnega in ne-

pristranskega. Pogosto beremo, da »hoče vsem samo dobro, ne glede na osebo ali narodnost; da ravna, kakor mu veva vest in svetost tabernakelja«, pred katerim je dolge ure molil in obžaloval grehe tistih žalostnih časov.

Cetudi je bil že 4. decembra 1883 imenovan za člana poslanske zbornice na Dunaju, se ni nikoli udeležil njenega delovanja. Imel je pravico glasu v državni pokrajinski zbornici v Gorici, hodil pa je k sejam izključno na dan odprtja in kadar je šlo za koristne postave in podpore ter oddal svoj glas vedno nepristransko bodisi za italijansko, bodisi za slovensko stran.

Zaradi njegove poštenosti in učenosti ga je v februarju 1887 cesar imenoval za tajnega svetnika in naslovnega člana dvorne kapitlje. Sv. oče Leon XIII. pa mu je decembra 1888 podelil naslov »Praelatus domesticus SS« (hišni prelat Njegove Svetosti), »Assistens Solio Pontificio« in »Rimski grof«. Zorn pa ni hrepenel po časti in zato tudi ni uporabljal teh zvanečih naslovov, marveč je vso svojo skrb posvečal

duhovni koristi vernikov in zlasti duhovnikov.

OČETOVSKA GORECNOST
ZA DUHOVNIKE

Ze kot izboren profesor in ravnatelj bogoslovja si je nadškof Zorn neutrudno prizadeval za duhovno, нравno, bogoslovno in pastirsko izobrazbo duhovnikov. V njegovem srcu so imeli posebno prednost. Ker so morali gojenci malega semenišča »Andreanum« hoditi v javne šole, kar jim je nemalo škodovalo, je z velikim veseljem odobril in podprl predlog ravnatelja dr. Mahničja, da bi ustanovili »notranjo gimnazijo«. Odredil je, naj se pobirajo pripevki v ta namen. Toda prostori v Andreanumu so bili tesni in vlažni. Zato je sklenil malo semenišče prestaviti drugam, kar pa se je uresničilo zaradi ogromnih stroškov šele za časa nadškofa Sedeja.

Katoliškim zavodom treh narodnosti je bil vedno zelo naklonjen. Zagotovil je versko vzgojo tudi ljudskošolskim otrokom. Zelo je želel, da bi poleg italijanskega

ZAHVALA

Priljubljeni odbor za poimenovanje slovenske osnovne šole v Sesljanu po dr. Karlu Streklju se iskreno zahvaljuje domačinom iz Sesljanja, Vižovelj, Devina in Medje vasi za sodelovanje pri slovesnosti, ki je bila v nedeljo 29. aprila. Zahvaljujemo se za prostovoljne prispevke in izdatno pomoč, ki nam je omogočila, da je slovesnost dosegla nepričakovani uspeh. K temu so v veliki meri pomagale učiteljice sesljsanske in devinske šole, domačinke, ki so nabirko izvedle in starši otrok naše šole.

Posebna zahvala gre govornikom, zboru Igo Gruden, zboru Fantje izpod Grmade ter otroškemu zboru osnovne šole in vrtca ter povezovalcu.

Zahvaljujemo se občinski upravi za izdatno pomoč.

Za udeležbo pa se zahvaljujemo vsem številnim gostom, še posebno predstavnikom deželnih, pokrajinskih in občinskih pa tudi cerkvenih, šolskih in političnih oblasti. Med najvidnejšimi Mario Colli, Jelka Gerbec, dr. Drago Štoka, konzul SLRJ Kante, svetovalec prof. Janez Sivec, dr. Oskar Simčič, Bojan Brezigar, Vittorino Caldi, prof. Lavra Abram, prof. Egidij Košuta, prof. Ivana Antonini, inšpektor osnovnih šol Oskar Bole, prof. Andrej Bratuž, didaktični ravnatelj s Tržaškega, župniki goriške nadškofije, duhovniki celo iz matične domovine. Posebna zahvala gre sorodnikom iz Gorjanskega.

tržaške novice

Podelitev nagrade »Vstajenje«

Poročali smo že, da je komisija literarne nagrade »Vstajenje« 11. aprila 1979 podelila to nagrado za leto 1978 goriški pisateljici Zori Piščanc za življenjsko delo ob povesti »Pastirica Urška«, ki je izšla lani pri Goriški Mohorjevi družbi. V tej povesti je posegla v dobo tlačenja in opisala nastanek božje poti na Sv. gori pri Gorici. Denar za nagrado je poklonila Hranilnica in posojilnica na Opčinah.

Podelitev nagrade je bila na večeru Društva slovenskih izobražencev v Trstu pretekli ponedeljek 7. maja. Prof. Martin Jevnikar, eden od članov komisije, je najprej prebral sklep komisije, da nagrado podeli Zori Piščanc in ta sklep utemeljil. Nato je predsednik Hranilnice in posojilnice na Opčinah inž. Milan Sosič pisateljici izročil nagrado. Istočasno je v znak priznanja prejela šopek rož.

CERKVENI PEVSKI ZBOR Z OPČIN priredi ob poimenovanju osnovne šole po pisatelju Francetu Bevku v nedeljo 13. maja ob 20. uri v Finžgarjevem domu igro

DEŽELA KAPLANA
MARTINA ČEDERMACA

Govor bo imel beneški rojak prof. Marino Qualizza. Sodelujejo recitatorji, ki bodo podali razne oblike Beneške Slovenije v besedi, sliki in glasbi ter cerkveni pevski zbor s slovenskimi ljudskimi in umetniškimi pesmimi.

Potem je pesnica Ljubka Šorli iz Gorice v toplih besedah spregovorila o svoji rojakinji. Prikazala je njeno mladost ob barkovljanski obali, pot s starši v tuji svet, njeno bolečino ob nasilni izgubi njenega brata duhovnika v Cerknem in temu sledečo njeno večletno težko bolezen, ko je ostala priklenjena na posteljo. Njena življenjska pot se je umirila, ko je postala upravnica pri Katoliškem glasu, kjer je še danes zaposlena.

Ljubka Šorli je nato orisala pisateljčino leposlovno dejavnost. Njeno prvo pripovedno delo je bila zgodba »Petnajstim v spomin« leta 1945. Odslej skoro ni bilo našega lista, v katerem ne bi našli na ime Zore Piščanc. Pripravila je tudi več iger tako za odre kot za radio. Glavne povesti — pet jih je — pa so izšle v samostojnih knjigah pri Goriški Mohorjevi družbi. Trije odlomki iz treh knjig: Dom v tujini, Andrejka in Pastirica Urška naj bi go-

konvikta sv. Alojzija zrasel tudi slovenski katoliški zavod. Ta želja se mu je izpolnila v letu 1893, ko je bilo ustanovljeno Alojzijevo.

Da se poživijo študij aristotelsko sholastičnega modroslovja, je v smislu okrožnice Leona XIII. »Aeterni Patris« leta 1894 ustanovil v osrednjem semenišču »Modroslovno akademijo«, ki je pod vodstvom dr. Alojzija Faiduttija prirejala javne razprave, h katerim je nadškof redno zahajal in izražal toplo zadovoljstvo nad visoko znanstveno vzgojo mladih bogoslovcev.

V srcu pa je gojil še velik načrt: evharistični kongres za vse Primorje. V ta namen je leta 1886 sklical vse duhovnike-častilce sv. Rešnjega Telesa na ožji evharistični kongres, na katerem so skupno proučevali načrt in postavili temelj bodočemu evharističnemu kongresu celega Primorja. Odlični slovenski in italijanski profesorji in kanoniki so pojasnjevali veliki pomen takega kongresa za duhovni prerod in izboljšanje krščanskega življenja. Nadaljnji dogodki pa so kongres preprečili.

ste tega večera povedli v pisateljčin svet med njene junake in junakinje.

Pisateljica Zora Piščancova se je vsem, ki so ji nagrado podelili in pripravili večer, zahvalila za izkazano pozornost in dala nekaj iz svojih spominov. Poslušalci radia Trst A so mogli že naslednje jutro slišati obsežno poročilo o tem večeru ter se поблиže seznaniti z osebnostjo pisateljice. - ej

Kritične besede pokrajinskega
odbornika Brezigarja

V ponedeljek 30. aprila je na seji konzulte pokrajine Furlanije-Juljske krajine o smernicah za izdelavo deželnega razvojnega in finančnega načrta za leta 1979/1982 v imenu svetovalske skupine SSK posegel tržaški pokrajinski odbornik Bojan Brezigar, ki je poudaril, da je osnutek neustrezen glede na nujne potrebe naše dežele.

Brezigar se je še zlasti zaustavil pri vidikih, ki pobliže zadevajo slovensko narodnostno skupnost v deželi in še zlasti ozemeljsko načrtovanje. »Pričakovali smo, je dejal, da bo deželni načrt upošteval obstoj slovenske narodnostne skupnosti, predvsem kar zadeva izkoriščanje ozemlja, na katerem živijo Slovenci in nujnost, da se okrepi obstoječa kmetijska dejavnost, ki so jo prepogosto nadkrilile nove izbire, za katere je dovolj prostora na neproduktivnih površinah. Obenem smo pričakovali konkretnih pobud v korist državljanov in skupnosti, ki jih je prizadelo razlaščenje za javne infrastrukture, ki po pomenu presegajo krajevno raven. Končno pa smo pričakovali, da bo dežela pri razdeljevanju sredstev občinam upoštevala višje stroške, ki jih imajo posamezne občinske uprave, v katerih živijo pripadniki slovenske manjšine.«

Vsega tega v osnutku deželnega načrta ni mogoče zaslediti. Brezigar je nadaljeval svoj poseg s trditvijo, da se deželni osnutek oprjema preživelih rešitev in potrjuje odnos do ozemlja, ki je značilen za gospodarje. Kar zadeva izbire, gre v tem osnutku prednost dvojnikom, ki so nepotrebnosti.

Kot primer je navedel dejstvo, da bomo imeli dve tovorni postajališči in dve avtocestni povezavi med Italijo in Jugoslavijo le nekaj desetih kilometrov narazen.

Kar pa zadeva potresno področje se je odbornik Brezigar zaustavil pri vprašanju Beneške Slovenije, ki ji razvojni načrt ne sme omogočiti le tehnične obnove, ampak popoln gospodarski in kulturni razmah.

NEDOLŽNA ŽRTEV

Tik pred političnimi volitvami leta 1897 je bila Avstrija v zelo kočljivem položaju. Njeni narodi so zahtevali vsak svoje pravice. Ko so v dunajski poslanski zbornici razpravljali uredbo o raznih jezikih v državi, je narodna nestrpnost izzvala celo dvojni med ministrskim predsednikom Badenijem in nemškim nacionalistom Wolfom, zaradi česar je vlada morala pasti. Sledili so divjaški izgrezi na Dunaju, v Gradcu, Pragi in Dalmaciji.

Na Primorskem so se volitve vršile v zelo napetem ozračju in še bolj razvele narodno mržnjo. Istra, Trst, Gorica so bila pozorišča silovitih bojov in demonstracij, zaradi česar je moral cesarski namestnik Rinaldini odstopiti, v goriškem pokrajinskem svetu pa so se grdo prepirali, tako da slovenski poslanci sploh niso več volili; to je onemogočilo delovanje sveta samega in dalo povod za še hujše prepire med narodnostmi.

(Drugi naprej)

Goriški kulturniki so se vrnili iz ZDA

V četrtek 3. maja so prispeli na letališče v Ronkah naši goriški kulturniki, skupaj 28 oseb, potem ko so v teku 15 dni opravili kulturno poslanstvo pri naših rojakih v Severni Ameriki. Ta podvig, držen v zamisli, pogumen v izvedbi in, upajmo, obojestransko koristen je bilo moč izvesti le, ker so prireditelji v ZDA prevzeli nase vso oskrbo in bivanje v Clevelandu, New Yorku in Washingtonu, udeleženci z Goriškega pa pridali svoje za potovanje. V Gorici je akcijo podprla Zveza slov. katol. prosvete. Vse gostovanje je torej temeljilo na samopomoči in zato so prireditelji na uspeh še posebej lahko ponosni.

Rojaki v ZDA so izpričali zlasti dvoje: veliko navdušenje in iskreno strnjeno okrog goriških gostov. V dvorinah so se zbrali staro- in novonaseljenci, Primorci in rojaki iz drugih slovenskih pokrajin. Prišli so starejši in mladina, v Ameriki rojena. To je posebno navdušil ansambel L. Hledeta.

Gostovanje goriških kulturnikov je potrdilo resnost našega prosvetnega dela, utrdilo samozavest pri naših kulturnih delavcih in bo gotovo tudi vzpodbuda za nadaljnje delo na tem področju v zamejstvu. Naj bo pri tem izrečena iskrena zahvala vsem Slovincem v Clevelandu, Washingtonu, Fairfieldu in New Yorku za njih gostoljubje in pomoč.

Kako je vse gostovanje potekalo, pa bodo naši bralci lahko zvedeli v podrobnostih v prihodnji številki našega lista.

Glasbena Matica, ZSKP in SPZ vabijo na zadnji abonmajski

KONCERT

letošnje sezone, ki bo v **ponedeljek 14. maja ob 20.30** v goriškem Avditoriju, ul. Roma. Nastopajo: komorni zbor in orkester Glasbene Matice iz Trsta ter vokalni solisti. Dirigira Janko Ban. Program obsega dela storih slovenskih skladateljev J. K. Dolarja, G. Plavca, I. Poša in J. Gailusa. S tem koncertom je hotela Glasbena Matica počastiti tudi 70-letnico svojega obstoja.

»Gen rosso« v Gorici

V sklopu gibanja Focolarinov ali Ognjiščarjev deluje več glasbenih skupin, med njimi je najbolj znana in priljubljena skupina »Gen Rosso«. Sestavlja jo kakih 20 članov raznih narodnosti. Ta ansambel bo v soboto 19. maja ob 20.15 nastopil v športni palači v Gorici (pri Madonnini). Vstopnina je 1.500 lir in listki so na prodaj v Gorici v knjigarni S. Paolo v ul. Oberdan, v Katoliški knjigarni in pri potovalni agenciji Appiani na Korzu.

Vsebinska nastopov tega ansambla je predvsem verskega značaja in se navdihuje ob evangelijskem sporočilu. Obisk priporočamo vsem, zlasti pa mladim.

Po prazniku »frtalje« v Rupi

Ko delamo prireditelji obračun o zaključnem vašem prazniku, ugotavljamo zlasti tole: bil je ves in čisto slovenski; program obširen in vsestransko bogat; govorniki prepričljivi in vsebinsko močni; občinstvo številno in hvaležno, da prireditve ni pokvarila neka jezikovna »fratelanca«; prireditev sama pa manifestacija ideološke strpnosti ter bratstva med ljudmi tostran in onstran meje.

Naj v zvezi s praznikom priobčimo tudi besede, ki so privrele časnikarju radio Trst A iz globin slovenske duše in je prav, da ostanejo zapisane:

Rupa — majhna vasica z imenom, ki kar kameni od starodavnosti, in z ljudmi, ki kar naprej polagajo polena na neki ogenj, ki je bil prižgan za davnih rodov in že zato ne sme ugasniti.

Tam nekje okrog sv. Marka, ki zastopa Rupo v nebeškem parlamentu, se vasica vsako leto razgiblje v prirediteljski mrzlici, ki mobilizira vse: od pevca do tesarja, od govornika do kletarja, od domačega umetnika do mojstra za luči in zvočnike. Pevske vaje so enako važne kot skrb, da bodo piščanci pravilno pečeni. Mož, ki je zadožben za reklamo v listih in po radiu, se enako zaskrbljeno ozira po vremenskih napovedih kot gospodinja, ki bo iz skrivnostnih zelišč ustvarila znamenito frtaljo.

Zato rad prihajam na ta kulturni praznik, kjer me čakata ubrana pesem in izbrana beseda. Veselim se srečanja s prijatelji, ki podobno kot jaz iščejo slovenske nepotvorjenosti sredi nenehnih ideoloških manevrov. Idealizem, ki diha, draga Rupa,

iz tvoje zemlje in tvojih ljudi, je tisočkrat več vreden kot vsa učinkovitost vzdrževancev z izkaznicami. Tvoj program zvestobe: »Bom, ker sem in sem bil«, je tako preprosto veder, da se človeku še ljubi v bitke, ki morda vendarle niso vnaprej izgubljene.

Notranji nastop gojencev glasbene šole na Placuti

30. aprila ob 18.30 so na sedežu Glasbene šole na Placuti nastopili gojenci šolskega leta 1978/79 in sicer:

klavir: Igor Cotič, Barbara Vetrih, Ivan Brešan, Ivo Špacapan, Marko Bruzzechese, Danila Petijan, Manuela Černigoj, Myrta Podveršič, Barbara Rustja; violina: Danijel Devetak, Igor Devetak, Andrej Terpin.

harmonika: Davorin Bensa, Sabina Antoni.

Ostali gojenci bodo nastopili v ponedeljek 14. maja ob isti uri.

Romanje v Čestohovo

Še dobra dva meseca, in prijavljeni bodo odšli v petek 20. julija na Poljsko. V tem času je treba urediti več reči: najprej do junija poravnati ves prispevek (lir 310.000 + 16.000 za poljski in češkoslovaški vizum); prinesiti na upravo našega lista potni list in šest fotografij. Potovalna agencija IOT iz Gorice bo nato v Rimu oskrbela oba vizuma. Prijavljeni bodo nato lahko potne liste spet dvignili na upravi Katol. glasa. Poljske zlate in češkoslovaške krone se da po zelo ugodni ceni dobiti v menjalnici Bolaffi v Trstu. Na Poljskem so zloti in krone na Češkoslovaškem pri zamenjavi znatno dražji. Opozarjamo pa, da uradno uvoz tamkajšnje valute ni dovoljen, uvoz tuje (lire, dolarji) pa je neomejen.

★

IZ KANALSKE DOLINE

Res zanimiva številka

»Ukve«, župnijski vestnik ukljanske župnije v Kanalski dolini, je kot dvojna številka na 32 straneh izšel za letošnje veliko noč. Ko smo številko prebrali, smo lahko rekli samo eno: vsa čast izdajatelju! Njegov pogum v obrambi slovenstva Ukev je izreden in problem, ki jih iznaša, aktualni ter pekoči.

Najprej se spoprime z oblastmi, ki so ne da bi se posvetovala z Ukljani, sklenile postaviti v bližini Ukev upeljjevalnik za odpadke za tri občine: Trbiž, Naborjet-Ovčja vas in Ponteba. Najbolj žalostno je, da je ta sklep podprla občinska uprava v Naborjetu, ki bi prva morala braniti svoje vasi pred onesnaženjem zraka in okolja.

Župan Ehrlich iz Naborjete pa dobi še drugo klofuto. Urednik »Ukev« ga ostro prime za poročilo, ki ga je poslal posebni komisiji za proučevanje problemov slovenske manjšine v videmski pokrajini. Župan namreč trdi, da v njegovi občini, ki ima 994 prebivalcev, le 0,1% ne zna italijanščine, po družinah pa se 293 oseb pogovarja v furlanščini, 213 v nemščini in 164 »v slovenskem narečju, pomešanem s koroško nemščino«. Urednik dobro odgovarja: »Nemški dialekt, pomešan s koroško nemščino je za župana čisti nemški jezik, slovenski pa mešan dialekt!« Pa je znano, da je samo v Ukvah okrog 270 slovensko govorečih oseb.

Vestnik se hvaležno spomni tudi dragega župnika v Ukvah, Viktorina Staniča, ki je vodil ukvansko faro od 1929 do 1936, umrl pa 22. novembra 1978 v šempetrski bolnišnici pri Novi Gorici.

Se z enim urednik polemizira: s senatorjem »Ger« iz Južne Tirolske, ki je hud na domačega župnika, ker uvaja v Ukvah slovenščino, ko pa da so Ukve nemška vas. Niso pa je Nemci smatrali za nemško pred koroškim plebiscitom 10. oktobra 1920!

Novičarski del je razgiban in dobro nasut s kratkimi poročili. Polemični članki so vsi v italijanščini, ponatisi člankov v jeziku kot so bili objavljeni, novice pa v slovenščini. Brez dvoma je list »Ukev« postal močan glas do sedaj zapostavljenih Slovincem v Kanalski dolini. Njihovo poslanstvo postaja iz dneva v dan večje. Hvala zato tistim, ki nočejo biti več mutci in so pogumno spregovorili! - kg

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Romarski spomini

Na praznik sv. Marka 25. aprila je vsa pokrajina Verona po radijskih valovih zvedela o našem velikem obisku pri Materi božji v Skalah (Madonna della Corona). Tehniki Radio Verona so pred našim prihodom napravili razgovor s tržaškim škofom in razgovor posneli na trak. Msgr. Bellomi je na razna vprašanja odgovarjal svojim veronskim rojakom, da živita v njegovi tržaški škofiji dva naroda, da imajo Slovenci svoje lepe verske tradicije, svojo veliko narodno pobožnost do Matere božje kakor vsi Slovani, posebno še Poljaki. Dalje je poudaril našo kulturo na vsakem področju, zlasti na šolskem. Tu so mu tehniki javno čestitali, da more po dobrem letu bivanja v Trstu maševati za svoje vernike tudi v slovenskem jeziku. Pri razgovoru je bil navzoč župnik s Proseka msgr. Franc Šibenik, ki je na vabilo tehnikov kratko pozdravil in nagovoril Verončane v našem jeziku.

Naj še omenimo, da je malo pred našim odhodom iz kraja Spiazzi prišel med nas škof iz Verone, ki je želel pozdraviti našega tržaškega škofa. Našel ga je v hotelu Posta med veselimi romarji iz nabrežinske in davinke občine. Naši Kraševci so obema škofoma zapeli vrsto pesmi in veronski škof je naročil svoje pozdrave vsem udeležencem tržaškega romanja.

Te dni smo prejeli pismo od rektorja tega svetišča v skalah. Tudi on vse pozdravlja, posebno duhovnike in pravi, da je sedaj naš romarski križ izpostavljen v svetišču ob Marijinem oltarju in ga bo ob prvi priložnosti poslal v Trst, če sami ne pridemo ponj. Prinesel ga bomo kar sami, saj gremo v četrtek 7. junija zopet k Materi božji v Skalah in sicer samo mladi pevci iz Bazovice in mašni strežniki iz naših župnij. - F. S.

SLOVENSKA SKUPNOST

v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji vabi vse slovenske rojake na

SREČANJE MANJŠIN ZA EVROPO

ki bo v GORICI v nedeljo 20. maja ob 16^h v Katoliškem domu.

Sodelovali bodo valdonstanski, furlanski in slovenski zbori, folklorne skupine in govorniki.

Na TRŽASKEM bo prireditev v soboto 19. maja (kraj bomo sporočili v prihodnji številki našega lista).

Počitniške kolonije za dečke in deklice slovenskih šol

Tudi letos bodo organizirane počitniške kolonije v hribih in ob morju za dečke in deklice od 6. do 14. leta starosti, to se pravi za vse razrede osnovnih šol ter za prve in druge razrede srednje šole. Letovanje v hribih se bo vršilo v kraju Comeglians (Carnia), ob morju pa v Sempolaju (Nabrezina). Predvidoma bodo letovali dečki meseca julija, deklice pa v avgustu.

Letovanje organizira Slov. Vincencijeva konferenca iz Gorice (Riva Piazzutta 18, tel. 83177) skupaj z Vincencijevo konferenco iz Trsta in Slovenskim dobrodelnim društvom iz Trsta.

Prošnje naj napravijo starši ali na svoji šoli (tisti iz občine Gorica), ali pa na svoji občini v Doberdolu, Sovodnjah in Števerjanu; lahko pa oddajo prošnje direktno na Vincencijevo konferenco. Otroci iz srednje šole naj oddajo prošnje ali v tajništvo šole ali pa na sedežu Vincencijeve konference. Ostala navodila bodo sledila pozneje.

Za kapelo bl. p. Leopolda pri Domju: N. N., Trst 30.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Dolina 50.000; N. N., Škedenj 100.000; N. N., Kolonkovec 40.000; N. N., Barkovlje 10.000; N. N., Trst 20.000; družina Sacchi, Rovigo 10.000; Albina Nibbio, Trst 50.000; Peter Chetti 20.000 lir.

Za lačne: N. N., Rupa 5.000 lir.

Za žrtve potresa v Črni gori: župnija Sv. Križ pri Trstu 525.000; nabirka v župnijski cerkvi na Opčinah 29. aprila 85.200; romarji Opčine, Bane, Trebče 25. aprila 85.520; družina Jurich, Opčine 10.000; Natale Budai, Bane 10.000; Avgust Vidaur, Bane 7.000; N. N., Bane 12.000; Marija Malalan 20.000; družina Čebon 14.000; Filomena Pipan, Sesljan 20.000; od romanja Mavhinje-Sesljan 27.000; N. N., Podgora 20.000; Det. 20.000; slovenska župnija pri Sv. Ivanu v Gorici 60.000; B. P. 7.000; D. F. 6.000; N. N. v spomin svojih pokojnih 25.000; S. M., Gorica 10.000; Albina Copič, Gorica 10.000; A. B., Gorica 10.000; Štmaver 70.000; Amalija Marušič, Doberdob 5.000; Enilija, Doberdob 4.000; N. N., Doberdob 5.000; Franciška Devetak 5.000; Marjan Komjanc, Sovodnje 15.000; N. N., Jazbine 20.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

23 slovenskih otrok bo prejelo prihodnjo nedeljo 13. maja prvo sv. obhajilo pri slovenski maši ob 9. uri na Travniku v Gorici.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na predavanje misijonarja Andreja Majce na o svojem 40-letnem misijonskem delu v Vietnamu. Predavanje bo v ponedeljek 14. maja ob 20.15 v društvenih prostorih v ul. Donizetti 3.

DAROVİ

Za sklad Katoliškega glasa: Lojza ob prvi obletnici smrti sestre Zorke Bartolove 10.000; Franciška Devetak, Sovodnje 5.000; N. N. 5.000; Dora Uršič 5.000; F. P., Gorica 880 lir.

Za Alojzijeve: Marinka v spomin na sestro Jožico 10.000; Franciška D. iz Sovodnj v spomin pok. Silvije Ferlat 5.000; nečaki in nečakinje iz Vidma in iz Jugoslavije v spomin na drago teto Marijo Reščič 40.000; Jerica J. namesto cvetja na grob 10.000 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: Elda Dolfin v spomin Kristine Močnik 20.000 lir.

V spomin svojih pokojnih daruje N. N. za potresence v Črni gori 25.000, za slovenske misijonarje 25.000, za Slovensko skupnost in njeno glasilo Našo pot 15.000, za slovensko duhovnijo v Gorici 10.000 lir.

Za novo telovadnico ob Katoliškem domu: Jožef Perin 10.000; S. Z. 50.000; org. SMREKK 50.000; A. Černic, Vrh 50.000; N. N. 25.000; N. N. 10.000; N. N. 25.000; N. N. 60.000; N. N. 100.000; N. N. 40.000; N. N. 20.000; N. N. 100.000; N. N. 50.000; G. J. 20.000; N. N. 100.000 lir.

Za goriške skavte: N. N. 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor Rupa-Peč: prijatelj iz Gorice 30.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: družina Legiša, Mavhinje 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor z Opčin: Ivanka Dolenc 15.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: prof. Ivan Černic 10.000; Daneu ob krstu Pavle Nadje 20.000; razni 10.000 lir.

V spomin dragega brata Edvarda Ban je darovala sestra Marija za cerkev na Banah in za Marijanišče na Opčinah po 10.000, za skupnost Družina, Opčine pa 20.000 lir.

Ema Štrekelj daruje za skupnost Družina, Opčine za Marijin dom v Rojanu in za žrtve potresa v Črni gori po 10.000 lir.

Frida Zerjal: v spomin pok. Agate Tiselli, za lačne po svetu, v spomin pok. Angele Grmek, za svetišče na Sv. gori in za misijone po 5.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: družina Kokorovec v spomin Angele Križmančič-Grmek 10.000; Marija Bizjak v isti namen 5.000 lir.

Za Katoliško univerzo v Milanu: župnija Opčine 68.350 lir.

Ob prvi obletnici smrti moža Marija daruje Ana Trobec za misijone 10.000 lir.

Za misijone: N. N., Gorica 5.000 lir.

Nepozabni Jožici!

Ze tretjič se je razbohotila pomlad, ko Tebe ni več med nami. Ostala je le ljubezen, ki ne bo minila nikdar.

Oče, mati, mož ter sestra z družino

Vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti naše drage tete

Brešan Marije (Jute)

se iskreno zahvaljujemo. Zlasti še g. župniku msgr. Močniku za pogrebno mašo, pevcem ter vsem, ki so se udeležili maše in pogreba ter zanjo molili.

Gorica, 7. maja 1979

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 13. do 19. maja 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Godalni orkestri. 10.00 Mladinski oder: »Erasmus in potepuh«. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.05 Koncert. 12.15 Ljudje pred mikrofonom. 12.30 Poslušajmo spet. 14.30 Glasbeni drobiž. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Slike iz planinskega sveta. 9.05 Dalmatinske pesmi. 9.30 Filološki utrinki. 10.05 Zborovsko petje. 11.00 Današnje branje. 11.35 Radi smo jih poslušali. 12.00 Ribe in morje. 13.15 Slovenski samospevi. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Kulturna beleznica. 14.20 Glasbeni ping pong. 16.30 Pravljica: »Miškolina«. 16.40 Odmev iz Irske. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni prostor.

Torek: 8.05 Zenska stran neba. 9.05 Orkestri in zbori. 9.30 Slovenski naravni dragulji. 10.05 Oddaja za vrtec. 10.15 Glasba v baroku. 11.00 Podlistek: »Nemeza«. 11.35 Plesi 20. stoletja. 13.15 Vokalna glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Plošče. 16.30 Čudoviti otroški svet. 16.45 Duhovne pesmi. 17.05 Mi in glasba. 17.40 S pesmijo po svetu. 18.05 Slovenska književnost v Italiji. 18.20 Lahka glasba.

Sreda: 8.05 Na produ Glinščice. 9.05 Lahka glasba. 9.30 Male besede o velikih stvarih. 10.05 Operna glasba. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Pesmi brez besed. 12.30 Danes obiščemo... 13.15 Od solista do zbora. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Srčna desetica«. Radijska kriminalka. 18.40 Naši stari znanci.

Četrtek: 8.05 Jutranji almanah. 9.05 Pesmi s festivalov. 10.05 Slavni izvajalci. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Podlistek: »Nemeza«. 11.35 Rock in folk opere. 13.15 Naši zbori. 13.35 Alpski kvintet. 14.10 Danes bomo govorili o... 15.35 Vodič po glasbeni umetnosti. 16.30 Kje je napaka? 17.05 Klasiki 20. stoletja. 18.05 Svoboda je terapevtska. 18.30 Odlomki iz operet.

Petek: 8.05 Zenska stran neba. 9.05 Zvoki iz Latinske Amerike. 9.30 Iz beleznice Irene Zerjal. 10.05 Simfonični koncert. 11.35 Uspešnice 1978. 12.00 V starih časih. 13.15 Primorska poje 1979. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Gremo v kino. 15.35 Na goriškem valu. 16.00 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vrtiljak. 18.05 Mi in glasba. 18.05 Kulturni dogodki v deželi. 18.20 Klasična glasba.

Sobota: 8.05 Radijski trim. 9.05 Pesmi jugoslovanskih avtorjev. 10.05 Z naših koncertnih odrov. 11.00 Čas in družba. 11.35 Melodije in ritmi. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije. 14.30 Dve uri po sobotno. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Majakovski: »Velika žehta«. Izjava Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

Kandidati SSK med Slovenci v Vidmu in Milanu

Kandidati Slovenske skupnosti za evropske in parlamentarne volitve bodo konec tedna obiskali slovenske rojake v Vidmu in Milanu, da jim prikažejo svoj program in jih seznanijo z volivnimi pripravami tako za 3. kot za 10. junij.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Vsem, ki so z nami sočustvovali ob smrti naše drage tete

Brešan Marije (Jute)

se iskreno zahvaljujemo. Zlasti še g. župniku msgr. Močniku za pogrebno mašo, pevcem ter vsem, ki so se udeležili maše in pogreba ter zanjo molili.

Gorica, 7. maja 1979

Nečaki